

معرفی نویسنده: صمد بهرنگی

صمد بهرنگی در تیرماه سال ۱۳۱۸ در یکی از خانه های جنوب محله ی چرنداب تبریز به دنیا آمد. کودکی را در خانواده ای زحمتکش به جوانی رساند و در سال ۱۳۳۶ با فارغ التحصیل از دانشسرای تربیت معلم، آموزگار روستاهای آذربایجان شد و یازده سال در ممقان، قد جهان، آذرشهر، گوگان و آخیرجان درس داد.

صمد در کنار شغل معلمی به نوشتن قصه و مقالات ادبی و تربیتی نیز می پرداخت. وی در ۱۷ شهریور سال ۱۳۴۷ در سن ۲۹ سالگی در رود ارس غرق شد یا به قول معروف غرقش کردند، هر چند در آثار به جا مانده از او، صمد همیشه زنده است.

صمد بهرنگی عشق فراوانی به قهرمانان تاریخی که برای عدالت مبارزه می کردند داشت و در تمامی نوشته های خود سعی کرده از خوبی ها بگوید و بدی ها را نقد کرده و از بین ببرد. صمد بهرنگی در طول عمر نه چندان بلند خود توانست کارهای پرارزشی انجام بدهد.

گذشته از قصه های کودکان، که با بهترین نمونه های ادبیات کودک دنیا هم ترازند (ماهی سیاه کوچولو، یک هلو هزار هلو، الدوز و کلاغ ها، الدوز و عروسک سخنگو، کوراوغلو و کچل حمزه، ۲۴ ساعت در خواب و بیداری، پسرک لبو فروش، افسانه محبت، تلخون...) مقاله های زیادی هم نوشته است.

«کندوکاو در مسائل تربیتی ایران» مجموعه ی مقاله های تربیتی او، به صورت کتاب منتشر شده و باقی مقاله هایش به صورت مجموعه ای منتشر شده است. حاصل تلاش خستگی ناپذیر او برای جمع آوری ادبیات شفاهی مردم آذربایجان دفترهای فولکور است که تاکنون سه جلد از آن منتشر شده. شعرهایی که از شاعران معاصر فارسی زبان به آذری ترجمه کرده نمودار قدرت و تسلطش به زبان آذری است.